

06.02.2026

Այսօր Շրիլա Գոուր-Գովինդա Գոսվամի Մահարաջի այս աշխարհից հեռանալու սուրբ օրն է: Ներքևում ներկայացված են նրա խոսքերից:

1) ՄԱՆ-ՄԱՆԱ ԲՀԱՎԱ

Բհագավադ-գիտա, 9.34:

Սա Կրիշնայի ամենամոլորական ցուցումն է. «Մտածիր Իմ մասին, ման-մանա բհավա, մտքումդ Ինձ պահիր»:

Կրիշնայից բացի ուրիշ ոչինչ մտքումդ մի պահիր: Մտքիցդ հանիր մյուս բոլոր մտքերը: Դա «ման-մանա բհավա» է: Այդ ժամանակ երջանիկ կլինես, երանության մեջ կլինես:

Որևէ վիշտ, որևէ տագնապ, որևէ տառապանք չի լինի: Որովհետև Կրիշնան ողջ երանության աղբյուրն է՝ սաչ-չիդ-անանդա-մայա: Նա սան-մայ է, Նա չին-մայ է, անանդա-մայ է. Նա լի է հավերժությամբ, լի է գիտելիքով և լի է երանությամբ: Տրանսենդենտալ երանությամբ:

Բոլորը ցանկանում են այդ երանությունը, այդ անանդան: Ոչ ոք դժբախտություն, վիշտ, տառապանք չի ցանկանում:

Քանի դեռ Կրիշնային մտքումդ չես պահում, ինչպե՞ս կարող ես երանություն ստանալ, անանդա:

Եթե մտքիդ մեջ այս նյութական աշխարհն ես պահում, որը «դուհքալայամ աշաշվատամ» է՝ ժամանակավոր և տառապալից, կամ եթե մտքիդ մեջ այս նյութական աշխարհի հետ կապված անձնավորություններ, իրեր կամ թեմաներ ես պահում, ապա ինչպե՞ս կարող ես երջանիկ լինել, ինչպե՞ս կարող ես երանություն կամ անանդա ստանալ:

Այս նյութական աշխարհում անանդա ընդհանրապես գոյություն չունի:

Հուլիսի 18, 1992 թ., Անգլիա:

Օրիգինալ (անգլերեն) տարբերակը՝ <https://youtu.be/XwNyEm7KFII?feature=shared>

2) «Ինչպե՞ս կտրել կարմայի ամուր կապանքները կամ այն օղակը, որը Մայան հագցրել է պարանոցիդ: Անընդհատ հիշիր Աստծո Գերագույն Անձնավորությանը: Երբ կարմայի այս ամուր կապանքները կտրվեն, այդ ժամանակ դու ազատ ես, ազատագրված ես»:

Բալի, 1994 թ.

3) Բանականությունը մտքից ավելի բարձր է: Յո բուդդիեհ պարատաս տու սահ. դու ասումա ես, ջիվատմա ես, դու բանականությունից վեր ես: Սա նշանակում է, որ միտքը քո նկատմամբ ստորադաս դիրք է զբաղեցնում: Այդ դեպքում ինչո՞ւ ես պազալ մանդ՝ խենթ, բութ միտքդ, դարձնում քեզ համար տեր: Դու հիմար ես: Հիմար մտքի մղումներին մի՛ լսիր: Ո՛չ: Մի՛ լսիր:

Բալի, 1994 թ.

4) Ամբողջությամբ վատահեղով սադիուին (սուրբին)՝ դու պարզապես պետք է խոնարհաբար լսես. շրավանամ, շրավանամ, շրավանամ: Այդ կերպ կարող ես ստանալ այդ սադիուի ողորմածությունը: Դա կօգնի քեզ: Միայն մի բան է անհրաժեշտ, և ուրիշ ոչինչ՝ շրավանամ: Պարզապես լսիր: Տրվիր նրա լուռոսային ոտքերին, ծառայիր այդ սադիուին, գոհացրու նրան, խոնարհաբար լսիր ու նրան հարցեր տուր: Այդ ժամանակ սադիուն քո հանդեպ ողորմած կլինի և տատտվա-գյանա կտա: Սա է միակ միջոցը:

Պերտ, Ավստրալիա, հոկտեմբերի 22, 1990 թ.

5) यदि दास्यसि मे कामान्वरांस्त्वं वरदर्भ ।

कामानां हृद्यसंरोहं भवतस्तु वृणे वरम् ॥

յադի դասյասի մե կաման վարամս տվամ վարադարշաբհա ।

կամանամ հրիդյ ասամրոհամ քհավատաս տու վրինե վարամ

«Ո՛վ Տե՛ր, ո՛վ օրհնություններ տվողների միջից Լավագույնդ, եթե ցանկանում ես ինձ շնորհել Քո ողորմածությունը, ապա աղաչում եմ Ձերդ մեծությանը՝ այնպես արա, որ սիրտս ազատ լինի նյութական ցանկություններից»:

(Շրիմադ-Բհագավատամ, 7.10.7)

Մատուցիր այս աղոթքը, և եթե Տերը քեզ այդպիսի օրհնություն շնորհի, նյութական ցանկությունները կլքեն քեզ: Սա այն աղոթքն է, որը պետք է մատուցեն բոլորը: Մենք այնքան տարփանք ունենք մեր մեջ: Ո՞վ է այն արմատախիլ անելու: Ուստի բոլորը պետք է իրենց սրտի խորքից Տիրոջ լոտոսային ոտքերի մոտ աղոթեն.

«Եթե ցանկանում ես ինձ օրհնություն տալ, խնդրում եմ վերցրու իմ ողջ տարփանքը, որպեսզի երբեք՝ ոչ մի պարագայում և ինչ իրադրության մեջ էլ որ լինեմ, սրտիս մեջ նյութական ցանկություններ չառաջանան»:

Երբ Նրիսիմհադևը պատրաստ էր Պրահլադ Մահարաջին տալ ցանկացած օրհնություն, ինչ էլ որ վերջինս ցանկանար, Պրահլադ Մահարաջը հենց սրա մասին խնդրեց:

Մայիսի 14, 1995 թ., Բհուվանեշվար

6) Պատրաստվում ես գնալ Գանգա, որպեսզի մեծ կուժովդ այնտեղից ջուր վերցնես, բայց կուժդ չես ստուգել: Կուժդ մինչև բերան կեղտով է լցված: Ինչպե՞ս է Գանգայի ջուրը լցվելու դրա մեջ: Արդյո՞ք այնտեղ ջրի համար տեղ կա: Սկզբում ազատիր այն, լավ լվա, և այդ դեպքում ողջ կուժի մեջ հնարավոր կլինի Գանգայի ջուր լցնել: Դու նույն իրավիճակում ես գտնվում: Հետևաբար ինչպե՞ս Տերը հայտնվի սրտիդ մեջ: Այնտեղ ընդհանրապես տեղ չկա: Այն լի է կեղտով, աղբով, զգվելի բաներով: Սկզբում մաքրիր սիրտդ և Նրա համար տեղ պատրաստիր:

Բհուվանեշվար, 1994 թ.

7) Մենք միայն մակերեսային ենք կրկնում: Սրտի ներսում լաց չենք լինում. սրտի խորքից երբեք լաց չի գալիս: Պարզապես մակերեսային, մեխանիկական կրկնում, մեքենայի պես, ոչ սրտից: Այդ դեպքում ինչպե՞ս ենք ստանալու Գուրուի և Գաուրանգայի ողորմածությունը: Մենք չենք կարողանա: Սա է ամենակարևոր բանը: Այդ իսկ պատճառով իմ ցուցումները հետևյալն են. երբ այս դիամա (սրբավայր) եք գալիս, միայն լացեք ու կրկնեք սրտի խորքից.

«Օ՛ հարե, օ՛ Կրիշնա, օ՛ Բամա, խնդրում եմ ընդունեք ինձ որպես Ձեր ծառա: Ես Ձեր ծառան եմ»:

Մայապուր, 1993 թ.

6) Տեր Չեյտանյան անասելի շռայլ է. ամենաշռայլ ինկարնացիան է: Նա պրեմա-րասա է տալիս: Ինչո՞ւ չես կարողանում այն ստանալ: Որովհետև համապատասխան տարա չունես: Բո տարայի վրա հարյուրավոր անցքեր կան, այդ իսկ պատճառով չես կարողանում ոչինչ ստանալ, ամեն ինչ դուրս է ծորում: Այդ ի՞նչ անցքեր են: Անցքերը դա՝ գոռոգությունն է, հսկայական կեղծ եսը, ճանաչված լինելու ցանկությունը, անուն, փառք, համբավ ունենալու ցանկությունը, երկրպագվելու ցանկությունը:

7) Եթե հաճույք և վայելք եք պատճառում ձեր զգայարաններին, դրանք ընդհանրապես չեն բավարարվի: Դրանք երբեք բավարարված չեն լինի. էլ ավելի շատ հաճույք կպահանջեն և երբեք չեն բավարարվի: Դա նման է կրակի վրա յուղ լցնելուն. կրակը երբեք չի հանգչի: Այն ավելի շատ կմրկի, և դրան էլ ավելի շատ գհի (յուղ) պետք կլինի: Նույն կերպ, որքան շատ վայելք պատճառեք ձեր զգայարաններին, այնքան ավելի շատ են նրանք պահանջելու: Նրանք երբեք չեն բավարարվի:
Օգոստոսի 21, 1986 թ., Յուրիխ, Շվեյցարիա:

8) «Ինչո՞ւ առաջընթաց չունեն»

Ինչ-որ մեկը կարող է հարցնել. «Բազում տարիներ է, ինչ լսում եմ (շրավանամ) և կրկնում (կիրտանամ): Բազում տարիներ է, ինչ հետևում եմ սադիստների, գուրունների, վայշնավների ցուցումներին: Ինչո՞ւ նվիրված ծառայության ուղղու վրա մինչև հիմա ոչ մի առաջընթաց չունեն»:

Դա խենթ մարդու հարց է, մեկի, ով խելագար է:

Այդ հարցին ի պատասխան Ջիվա Գոսվամին իր «Բհակտի-սանդարբհայում» ասել է, որ մարդը չի կարողանում առաջընթաց ունենալ, որովհետև նրա սրտում երկերեսանիություն և կեղծավորություն կան: Դրանք ներկա են ոչ թե կոպիտ, այլ նուրբ ֆորմայով: Թեև դուք շրավանամ և կիրտանամ եք կատարում, այսինքն՝ լսում եք և կրկնում, ինչպես նաև գուցե ինչ-որ ծառայություն եք մատուցում, այնուամենայնիվ չեք կարողանում առաջընթաց ունենալ:

Ջիվա Գոսվամին նաև ասում է, որ դուք կարող եք հարյուրավոր կյանքեր երկրպագություն մատուցել Տեր Վիշնուին, սակայն եթե անհարգալից եք վայշնավի՝ Տեր Վիշնուի թանկագին նվիրյալի հանդեպ, ապա Տեր Հարին ձեզանից երբեք գոհ չի լինի:

Դուք երկերեսանի եք: Դուք ամբողջական հավատ, ուժեղ հավատ չունեք:

Հնարավոր է թույլ, սասանվող հավատ ունենաք, բայց անսասան հավատ չունեք: Դուք բհակտիից բացի ուրիշ ցանկություններ ունեք, այդ իսկ պատճառով ձեր ուշադրությունը շեղվում է նյութական օբյեկտների վրա՝ կանանց, փողի և այլնի վրա: Դուք ձեր բհաջանի մասին հոգ չեք տանում, ծուլանում եք սադիանայում և այդուհանդերձ պարծենում սեփական ձեռքբերումներով. «Ես ավագ նվիրյալ եմ: Դու ի՞նչ է, չգիտե՞ս դրա մասին»:
Դուք հսկայական կեղծ ես ունեք: «Ես այնքան բան եմ արել: Այս եմ արել, այն եմ արել»:
Այնքան դամբհա ունեք՝ գոռոգություն: Դա նշանակում է, որ դուք ծանր հիվանդ եք: Լսում եք սադիուին, վայշնավին, սակայն հիվանդությունը չի անցնում: Դետք է հասկանալ, որ ահռելի քանակությամբ վիրավորանքներ եք հասցրել:

Բիուվանեշվար, ապրիլի 21, 1995 թ.

9) Կրիշնան ասում է. «Եթե ինչ-որ մեկի վրա իսկապես ողորմածություն եմ սփռում, ապա ամեն ինչը նրա ձեռքից վերցնում եմ՝ հարիշյե տադ-դիանամ շանաիհ (Շրիմադ-Բհագավատամ, 10.88.8)»:

Ինչ նյութական բարիքներ էլ, հարստություն էլ որ նա ունի, Կրիշնան կվերցնի դրանք և

նրան չքավոր կդարձնի: Այդ իսկ պատճառով դեմոնները վախենում են Կրիշնայի նվիրյալը դառնալ: Դուք տեսնում եք՝ Կրիշնայի նվիրյալը շատ աղքատ է, նա ընդհանրապես որևէ նյութական ունեցվածք չունի, նա ակինչանա է: Եթե մարդ ակինչանա չդառնա, ինչպե՞ս է կարող Կրիշնային հասնել:

Մենոր, Մեծ Բրիտանիա, հուլիսի 12, 1995 թ.

10) ՀՈԳՈՒ ԼԱՅՐ

«Հարե Կրիշնա» կրկնելը դա հոգու լացն է: Հոգին այնտեղ է՝ սրտում. նա կլացի:

Եթե ներսում լաց չկա, դա նշանակում է, որ դուք ընդհանրապես քիաջան չեք կատարում:

Դուք ընդհանրապես «Հարե Կրիշնա» չեք կրկնում: Միայն այբուբենի տառերն են հնչում:

Ակշարա բահիրայա բատե տաբու. նամա կաբիու. նայա:

Բառարանի բառերն են արտաբերվում, այլ ոչ թե իրական անունը: Եթե իրական անունն է արտաբերվում, ապա արտասուք կլինի:

Դա հոգու լացն է:

Լեկցիա «Չեյտանյա-չարիտամրիտայից», Ադի, 11.57:

Բհուքանեշվար, ապրիլի 29, 1993 թ.

11) Պետք է մտածել. «Եթե բոլոր կենդանի էակների անվանացուցակ կազմել, սկսած ամենակարևորներից մինչև ամենաանշանակալիցները, իմ անունն այդ ցուցակում պիտի վերջինը լինի: Ինձանից ավելի ցածրը չկա»: Այսպես է իրական վայշնավը մտածում:

12) «Տրված հոգին մտածում է. «Կրիշնան պահում է ինձ: Կրիշնան պաշտպանում է ինձ»:

Եվ այդպիսի հոգին անկասկած ստանում է օգնություն և պաշտպանություն»:

Բհուվանեշվար, 1995 թ.

ԽՈՍԹԵՐԻ ՀԵՂԻՆԱԿ՝ ՇՐԻԼԱ ԳՈՈՒՐ-ԳՈՎԻՆՂԱ ԳՈՍՎԱՄԻ ՄԱՀԱՐԱՋ